

Pan kiedyś stanął nad brzegiem

1. Pan kie - dyś sta - nął nad brze - giem,
 2. Je - - - stem u - bo - gim czo - wie - kiem,
 3. Ty po - trze - bu - jesz mych dło - ni,
 4. Dziś wy - pły - nie - my już ra - zem,

1. szu - kał lu - dzi go - to - wych pójść za Nim,
 2. mo - im skar - bem są rę - ce go - to - we
 3. me - go ser - ca, mło - de - go za - pa - tu,
 4. to - wić ser - ca na mo - rzach душ ludz - kich,

1. by to - wić ser - ca słów Bo - żych pra - wdą.
 2. do pra - cy z To - bą i czy - ste ser - ce.
 3. mych kro - pli po - tu i mej od - wa - gi.
 4. Twej pra - wdy sie - cią i sło - wem ży - cia.

0, Pa - nie to Ty na - mnie spoj - rza - łeś, Two - je

u - sta dziś wy - rze - kły me i - mię. Swo - ją

bar - kę po - zo - sta - wiam na brze - gu, ra - zem

z To - bą no - wy za - cznę dziś łów.